

МАРТИН ТОШЕВ
КОНАН
СЪЗДАНИЕ ОТ АДА

chitanka.info

Някъде в селото се чуваше отгласа на тъпани, вероятно в някой храм се извършваше пъкленото жертвоприношение на някой жрец.

Конан отвори очи, мигновено извади дългия меч от ножницата и зачака. Винаги се доверяваше на варварския си инстинкт и знаеше, че той няма да го излъже.

Луната грееше през отворения прозорец, улиците пустееха по това време на нощта, а минувачите се бяха изпокрили. Не се знаеше какво може да те грабне в някой тъмен ъгъл на запустяла уличка.

Черна сянка кацна на прозореца и закри луната.

Създанието бе крилато, с огромни зеленикави лапи завършващи с грозни остри нокти. Конан се ужаси, съществото не приличаше на нищо земно.

— Кром! — извика той. — Ще те пратя в ада, там откъдето си дошло, гнусно изчадие — завърши.

Съществото се отдръпна, а лунните лъчи паднаха косо върху лицето му. Имаше дълги челюсти с огромни зъби, очите му бяха червени и святкаха като рубини. Кожата му, зелена и суха бе покрита с множество кристалчета. То сякаш се усмихна. Вълна на разложена плът заля кимериеца, искаше му се да повърне. Знаеше, че трябва да нападне, пръв, изненадата бе едно от големите му оръжия. Засили се и замахна, последва дълъг разсичащ удар към шията на демона, който стоеше пред варварина като замръзнала статуя.

Чу се звън като от камбана, острието на меча се счупи. Мускулестият младеж изпсува, в този миг затършува за сребърната си кама. Чудовището разпери ръцете си към врата на Конан, на който му призля от зловонния мирис. Огромните пръсти се затегнаха като менгемета, нищо не би могло да има такава сила, освен същество дошло от пъкъла.

Тягата, беше здрава, демона направи крачка напред и за момент разхлабя хватката си. Варваринът се възползва от това, измъкна дясната си ръка, а която държеше камата и я тласна в посока към сърцето на врага. Камата прониза плътта и намери целта си. Изчадиято се свлече на пода и започна да изчезва в огнени пламъци породени от допира на среброто с космическото тяло.

Конан наметна бронята и шлема си и се запъти да събуди другарите си.

— Барачо, Трисеро! — кресна им той. — Събирайте хората!

Разказа им набързо за битката с демона и не се учуди от физиономиите им, които изразяваха уплаха и възхищение.

След това огромния кимериец стегна хората си и се запъти към границата на Кот, където щеше да се присъедини към армиите на Кот и Аргос, възправяйки се срещу шемитските пълчища, опитващи се да си присвоят повече територии, като разширят кралството си на север.

Лошото му предчувствие се изпари. Сега, след като унищожи демона пратен от шемитските магьосници, той знаеше, че няма да претърпи загуба.

Понесен към победата с варварска бързина, Конан пееше някаква стара кимерийска песен, съчинена вероятно преди хилядолетия.

Октомври, 1998 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.